

Onze Vogels

maandblad van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers

Speciaalclubuitgave
nummer 8
augustus 2012

speciaalclubs

Beste lezer,

Dit nummer van 'Onze Vogels' is geheel gewijd aan de speciaalclubs van de NBvV. Alle artikelen zijn geschreven door de speciaalclubs. Het is een mooie gelegenheid om ons als speciaalclubs aan u te presenteren.

Vaak wordt gezegd dat specialisatie iets is wat hoort bij deze tijd. Dat is juist maar kennelijk was er 40 jaar geleden ook al behoefte aan. Sommige van de ze clubs zijn opgericht in het eind van de jaren '60 of begin jaren '70 en hebben hun 40-jarig jubileum al gevierd.

Het doel van een speciaalclub is het promoten van de betreffende soort vogel of soorten vogels en het vergroten van de kennis daarvan. Die doelstellingen staan nog steeds overeind maar de middelen die worden gebruikt zijn aangepast aan de tijd waarin we leven. Ik herinner me nog de eenvoudige zwart-wit gestencilde boekwerkjes uit de beginjaren, die een wereld van verschil zijn met de soms full-color clubmagazines die we nu kennen. Veel speciaalclubs gebruiken ook het internet voor de communicatie naar buiten toe. Sommige websites en de daaraan gekoppelde forums hebben een professionele uitstraling en ze trekken veel bezoekers. Ja de tijden zijn duidelijk veranderd, het is allemaal wat professioneler geworden. Dat is ook goed zichtbaar op de bondsshow waar de speciaalclubs zich kunnen presenteren in de fraaie standruimtes die ter beschikking worden gesteld.

Wat niet is veranderd is het enthousiasme van de liefhebbers voor hun favoriete vogelsoort. Vele leden van speciaalclubs behoren tot de actieve leden binnen de NBvV. Ik ken velen van hen ook als bestuursleden van plaatselijke verenigingen. Dat is een goede zaak, de afdelingen vormen de basis van onze bond en de speciaalclubs zorgen mede voor de verdieping van de kennis over de vogels en geven hun leden daarnaast ook de kans om hun hobby te beleven samen met gelijkgestemde zielen.

Het is inmiddels wel duidelijk dat de speciaalclubs niet meer zijn weg te denken binnen de NBvV, sterker nog vormen zij een essentieel onderdeel van de bond. Alle speciaalclubs bij elkaar hebben ongeveer 6500 leden, dat is een belangrijk percentage van het totaal aantal leden. Er is een vereniging van speciaalclubs, de VSC, met een vertegenwoordiger in de bondsraad. Bij de totstandkoming van standardeisen wordt door keurmeesters en kwekers samengewerkt om de kennis en de nieuwste inzichten zo goed mogelijk vast te leggen. Bij het opstellen van het vraagprogramma is er vanuit de speciaalclubs veel input geleverd. Tenslotte wens ik u veel plezier met dit speciale nummer en bedank het hoofdbestuur en de redactie voor het initiatief daartoe en de realisatie.

Piet Onderdelinden,
Voorzitter VSC.

Foto voorpagina: Alle speciaalclubs van de NBvV presenteren zich jaarlijks op de bondsshow.
Foto: Piet Onderdelinden

NBvV

Uitgever: 'Onze Vogels' is het maandelijkse tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 30.000 leden. De NBvV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 32.000 exemplaren. Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBvV door zich aan te sluiten bij een van de circa 540 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat de mogelijkheid om verspreid lid te worden; iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdelingsvereniging kan verspreid lid worden van de NBvV. Een verspreid lidmaatschap kost € 35,- per jaar.

Abonnementenprijzen: Nederland € 25,-; België € 27,-; prioriteit Europa € 60,-; Landen buiten Europa € 90,-. Verspreid lid buitenland: bovengenoemde bedragen met € 10,00 verbogen. Het abonnementsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

Adres: NBvV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom, tel. 0164-235007, e-mail: info@nbv.nl, website: www.nbv.nl
ABN AMRO bank: 46.89.59.262, BIC: ABNANL2A, IBAN: NL55ABNA0468959262 ING bank: 11.48.324, BIC: INGBNL2A, IBAN: NL96INGB000148324
Voor België: 000-0156074-01 T.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers. De NBvV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824.

Redactie: Albert Zamer (algemene lay-out en interviews), Pieter van den Hooven (tropen), Jan de Bruijne (eindredactie en zangkanaries), Henk van der Wal (postkanaries), Theo van Kollenburg (leuikanaries), Ger Essenberg (vruchtens-, insecten- en noctaretoes), Piet Onderdelinden (eindredactie en kruisruisels), John van der Jagt (Europese cultuurvogels), Tino Simons (eindredactie), Hans van der Straum (redactiecoördinatie en jeugd), Klaas Snijder en Wil Groot (tekstcorrectie).

Bezoekadres: Bondsbureau NBvV, t.a.v. redactie Onze Vogels, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom.
Tel. 0164-235007 e-mail: hunsanderstroom@nbv.nl
Zakelijke advertenties: Tarieven voor zakelijke advertenties zijn te verkrijgen bij René van Loon, via het bondsbureau te Bergen op Zoom. Voor 'Vraag en aanbod advertenties' wordt verwezen naar de des betreffende tarieven en voorwaarden.

elders in dit blad. De sluitingstermijn voor zakelijke advertenties is uiterlijk 6 weken voor verschijningsdatum.

Verantwoordelijkheid: De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en aanvaardt geen aansprakelijkheid op zich. Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedochten daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.

Vraagoplossing: Aad Koelman, X-Media Solutions, Doetinchem.

Druk: Senefelder Miset B.V., Doetinchem

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.

Besluiting lidmaatschap: Afdelingsleden kennen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per kwartaal.

Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telefonisch per 31 december opzeggen via het Bondsbureau.

colofon

Nederlandse Ze

De Nederlandse Zebrovinken Club is sinds jaar en dag het Mekka voor de zebrovinkliefhebber. Niet alleen liefhebbers in Nederland maar in heel Europa voelen zich betrokken bij de NZC. De leden komen uit vele landen. Sinds de eerste landelijk NZC show in 1984 is dit jaarlijks treffen nu in Veenendaal. Liefhebbers uit heel de wereld zijn dan graag aanwezig. Zo'n 2500 zebrovinken worden daar geshowd. De fraaiste en complexe kleurslagen zijn dan te bewonderen. Ook de klassieke kleurslagen als grijs, bruin, masker, wit en bont zijn in grote aantallen te zien. Tijdens deze dagen is het één groot weezien met bekende en vrienden met dezelfde passie. Deze passie is de zebrovink in de volle omvang.

D

Waarschijnlijk net zoveel zebrovinken als er geshowd worden wisselen er van eigenaar. Vers bloed, een nieuwe kleurslag, kwaliteitverbetering alles vind je tijdens deze NZC show. Als liefhebber van Zebrovinken kun je dan ook niet zonder de NZC. De landelijke show is hier maar één voorbeeld van. De standaardisen die de NZC samen met de N.B.v.V. heeft opgesteld zijn door de jaren heen steeds geëvolueerd. Dit document staat aan de basis van onze hobby. Wie zichzelf trots NZC'er noemt weet dat hij met zijn lidmaatschap een sterke basis voor zijn hobby legt.

Combinaties

Binnen de NZC is er aandacht voor alle ontwikkelingen in onze hobby. We zijn ons bewust dat de klassieke kleuren in ere moeten worden gehouden. De kwaliteit van deze kleuren neemt nog steeds toe. De fraaie en diep leigrijze kleur van een grijze zebrovink levert prachtige showresultaten op. Op de optimale kwaliteit van ondermeer de grijze zebrovink kan steeds worden teruggevallen bij de (door)ontwikkeling van nieuwere kleurslagen. De afgelopen jaren staat de pastelmotatie in het middenpunt van de belangstelling.

Al enkele jaren werden steeds fraaiere combinaties met de pastelmotatie gekweekt en geshowd. Wie dacht er 10 jaar geleden aan een pastel oranjeborst zwartborst blackface bruin? Inmiddels is deze kleurslag op weg om vrij algemeen goed te worden. Dit jaar zijn in de standaardisen veel pastel combinatiekleurslagen ingevoegd. En nog is deze ontwikkeling niet ten einde. Zo werd er in 2011 in

Veenendaal voor het eerst een pastel zwartwang zwartborst blackface grijze man geshowd. Met verwondering zagen we de verschillende kleurnuances grijs. We begrepen dat veervelden die zonder de pastelmotatie een zeer hoog pigmentbezit tonen (zoals bijvoorbeeld de driehoek tussen oog- en snavelstreep bij de blackface grijs.) in combinatie met pastel ook een bijna zwarte kleur kunnen tonen. De komende periode

n

bravinken Club

Een pastel zwartwang zwartborst (links) en een pastel zwartwang zwartborst blackface (rechts)

zullen meer exemplaren van deze fraai kleurslag gekweekt worden. Dan zal ook daar langzaam maar zeker een standaardbeschrijving voor worden opgesteld.

Ben jij NZC'er dan heb je invloed op deze ontwikkeling. Niet alleen door deze kleurslagen te kweken. Dit kan ook door mee te praten tijdens de technische dagen, de bijeenkomsten in de regio en tijdens de diverse shows.

Roodflank

Andere ontwikkelingen zijn te vinden bij de oude mutatiecombinaties. Zo zijn er liefhebbers die zich in zetten voor de kweek van wat men in het verleden de roodflank noemde. Een mutatie combi-

natie van witborst en masker. Het idee was dat de mannen van deze kleurslag een nagenoeg witte lichaamskleur tonen met daarop een oranjebruine wang en kastanje bruine flank. Slecht een enkeling zag decennia geleden kans om heel behoorlijke exemplaren van deze kleurslag te kweken.

Langzaam maar zeker verdween de belangstelling. Door het ontstaan van mutaties als oranjeborst en zwartwang verdween de aandacht voor de roodflanken. De naam werd afgeschaft en de kleur werd witborst masker grijs genoemd. Tenslotte verdween de kleurslag uit de standaardseisen.

De laatste 10 jaar is een sterke toename van het contrast bij zowel de wit-

borst grijze als maskergrijze zebrafinck waar te nemen. De wang- en flank bij deze kleurslagen wordt steeds dieper van kleur. Door met dergelijk exemplaren opnieuw de combinatie witborst met masker grijs te kweken is het idee een nagenoeg witte zebrafinck met donker oranjebruine wangen en kastanjebruine flanken te kunnen kweken nieuw leven ingeblazen.

Ook deze vogels tref je aan tijdens de NZC's show. Kortom, kweek je zebrafincken dan....ben je NZC'er. <

Afrikaanse Prachtvinken

Wanneer u nu deze aanhef leest "Afrikaanse Prachtvinken" dan hoor ik u denken: "Wat zijn dat eigenlijk Prachtvinken"? Nou Prachtvinken (Estrildidae) zijn kleine vinkachtige vogeltjes die alleen voorkomen in de tropische gebieden van Afrika, Zuidelijk Azië, Indonesië, Australië en enkele Polynesische eilanden. In totaal zijn er ca. 125 soorten waarvan ongeveer 80 soorten uit Afrika komen, volgens ornithologen de bakermat van deze familie. De prachtvinken zijn in te delen in twee hoofdgroepen; De dunsnavelige prachtvinken (Astrilden) en de diksnavelige soorten (Amadinen). In Afrika zijn vooral de Astrilden goed vertegenwoordigd.

De meeste prachtvinken komen op de toendra's en de steppen voor, maar wel altijd in de buurt van water dus langs rivieren en bij meren. Over het algemeen zijn het (gras)zaadeters met een aanvulling op het dieet met levend voer in de vorm van insecten en termieten.

Zang

De prachtvinken horen tot de zangvogels. Dit betekent niet dat alle prachtvinken ook zingen. Vaak stelt de zang weinig meer voor dan enkele tonen achter elkaar tijdens de balts. Bij enkele soorten is een zacht voorgedragen eenvoudige zang waar te nemen. De meeste vrouwtjes zingen zelfs hele-

maal niet, slechts bij enkele soorten zingt ook het vrouwtje een zacht en eenvoudig lied. Wel kennen de meeste prachtvinken een scala aan geluiden om met elkaar te kunnen communiceren. In een grotere volière zijn deze geluiden vaak waar te nemen en na een tijdje heeft u zelf in de gaten, aan de hand van de geluiden die ze maken, in welke stemming uw vogels zijn.

Snaveltekening

Bij alle prachtvinken bestaat er een baltsritueel. Het mannetje maakt met wippende bewegingen op een takje, vaak met een sprietje in de snavel, het vrouwtje het hof. Hierbij wordt meestal het lied gezongen. De paring vindt bij de meeste prachtvinken op het nest plaats. Het nest van de meeste soorten is een bolvormig, kunstig in elkaar geweven nest van grashalmen met of zonder insluiting (flessenhals). Meestal wordt het nest niet al te ver van de grond gemaakt in doornachtige struiken. Enkele soorten maken hun nest zelfs op de grond tussen het gras. Omdat de nesten vrij gesloten en daardoor donker zijn is het voor de ouders moeilijk te zien waar de snavels van de jongen zich bevinden. Daarom hebben de jongen van alle prachtvinken een

voor de soort unieke reflecterende snaveltekening. Deze snaveltekening is voor de ouders een stimulans om de jongen te voeren. Pas na het zelfstandig worden van de jongen verdwijnt deze tekening. Enkele ornithologen hebben aan de hand van deze tekeningen de indeling van de vogelsoorten gemaakt, die overigens sterk overeen kwam met de indeling aan de hand van de uiterlijke kenmerken.

Hagelwit

De eieren van de prachtvinken zijn altijd hagelwit en worden door beide partners in 14 tot 18 dagen uitgebroed. Omdat de vogels in de tropen leven verlaten beide ouders vaak al na enkele dagen, nadat de jongen uit het ei zijn gekropen, het nest. Hiermee moet in onze buitenvolières en ons soms koude zomer klimaat rekening worden gehouden want dit gedrag hebben zij ook in Nederland. Beide ouders voeren de jongen met zachte onrijpe zaden en insecten. Het voedsel wordt in de krop van de ouders voorverteerd eer het aan de jongen wordt gegeven. De jonge vogels omklemmen, om het voer te bemachtigen, de snavel van de oudervogel. Na ongeveer drie weken verlaten de jongen het nest maar gaan nog een

htrvinken

week of twee door met bedelen om voedsel bij de ouders.

In Afrika vormen de jongen en de oudere vogels na de broedtijd grote gemengde zvermen met andere prachtvinken. Vaak zitten ze als parelsnoeren naast elkaar op takken en draden om elkaar heerlijk te kroelen. Deze groepen kunnen in de door de mens in cultuur gebrachte gebieden aanzienlijke schade aan de oogst van bijvoorbeeld gierst, aanbrengen. De behoefte aan contact is niet alleen in Afrika te zien.

Ook bij ons in de volières is te zien hoe de verschillende soorten bij elkaar gaan zitten en elkaar heerlijk pluizen. Deze sociale gedragingen, zijn prachtige verschijning en zijn altijd levendige aard maken de prachtvink een genot om naar te kijken en om mee te kweken. <

Indien uw interesse nu nog groter is geworden, verwijzen u graag naar onze website

www.scapnl.com

Insecten- en vruc

Wie zijn wij? Wij zijn "De" Speciaalclub voor liefhebbers van Insecten- en Vruchtenetende vogels. Eigenlijk van alle "zachtvoeretende" vogels, want ook de "nectar- en alleseters" (exclusief zaadeters, mutanten, bastaarden) vallen onder onze speciaalclub. Onze doelgroepvogels vinden we wereldwijd verspreid over de gehele wereld.

Bekende vogelsoorten zijn onder andere de rallen, kievitenvogels, vruchtenduiven, lori's, toerako's, muisevogels, alle scharrelaarachtige waaronder ijs-, neushoornvogels, hoppen e.a., kolibries, nectar-, suiker- en brilvogels, toekans, baardvogels, spechten, buulbuuls, bladvogels, spotlijsters, alle tapuitach-

tige, lijsters, timalies waaronder de gaailijsters e.a., vliegenvangers, tanager's, alle soorten spreeuwen en maina's, ekster-, gaai-, en kraaiachtige, enz. Het zijn zeer uiteenlopende en vaak kleurrijke vogelsoorten die per groep bijzondere eisen stellen aan voeding en huisvesting.

Wat doen wij?

Onze activiteiten zijn erop gericht om onze doelstellingen, vastgelegd in ons huishoudelijk reglement, te realiseren. Samengevat komt dit erop neer, dat we alles in het werk zullen stellen om het verantwoord vogels houden en het succesvol fokken op vele manieren

Pa zilveroornachtegaal (*Leiothrix argentea*) voert zijn jong.

h tenetende vogels

Reuzentoeaan – Ramphastos toco

zullen promoten en ondersteunen. De activiteiten die we daarvoor ondernemen hebben als uitgangspunt:

- De contacten tussen de leden te bevorderen.
- Informatie en kennis verschaffen.
- Gelegenheid creëren om ervaringen uit te wisselen en vogels te kopen/verkopten/ruilen.

Voor deze drie uitgangspunten geven wij onder andere ons tweemaandelijks clubblad Vogelexpresse uit.

Met dit blad bereiken we alle leden en het is bij uitstek geschikt als communicatiemiddel. De onderlinge contacten tussen de leden lopen vooral via fokverslagen, en andere ervaringen zoals over voeding, vogelziekten, enz. die mogelijk ook voor anderen van belang kunnen zijn.

Op onze website kunnen de leden hun ervaringen uitwisselen via het forum. Daarnaast geven wij fokcertificaten uit,

en dan aan diegene die voor het eerst met een vogelsoort met succes heeft gefokt. De fokcertificaten zijn ook bedoeld als stimulans om onze vogels te gaan fokken.

Landelijke contactdagen

De speciaalclub organiseert vier grote landelijke contactdagen. Elk van die contactdagen heeft zijn eigen karakter en activiteitenkalender. We beginnen met de algemene jaarvergadering, daarnaast hebben we de voorjaars- en najaarsdag. Dit zijn voornamelijk themadagen, op al deze dagen kunnen leden hun vogels te koop aanbieden, kopen en/of ruilen.

De jaarlijkse clubshow in oktober is in feite de afronding van ons clubjaar. Nergens in het land vind je zo'n grote verscheidenheid aan vogelsoorten die bovendien worden geshowd in vitrines en volières die op een natuurlijke wijze

zijn ingericht. Onze show bevat geen wedstrijdelement wat betekent dat de vogels niet worden gekeurd, doch alleen in een rustgevende omgeving worden geshowd. Op deze show zijn zowel veel eigen fok als andere vogels welkom. Meestal worden geen twee dezelfde vogelsoorten geshowd, omdat bij deze show de variatie aan soorten belangrijker is dan het totale aantal vogels. Deze show biedt dan ook de mogelijkheid om kennis te nemen van de vele soorten vogelsoorten die tot onze doelgroep behoren.

Vraagbaken en Bestandsregistratie

De vraagbaak is een lid van de speciaalclub dat bereid is om informatie te verstrekken en advies te geven aan andere leden over de vogelsoorten waarmee de vraagbaak ruime ervaring heeft wat betreft het fokken met die vogelsoort. Een vraagbaak kan ook adviseur zijn op andere speciale onderdelen van de vogellicthebberij, bijvoorbeeld op het gebied van voeding, huisvesting enz.

Onze speciaalclub houdt tevens een bestandsregistratie voor haar leden bij. Dit heeft tot doel het registreren van de gehouden vogelsoorten. Op deze manier kunnen onze leden in contact komen met andere leden van de speciaalclub. Zeker in deze tijd van vogelschaarste kunnen onderlinge contacten heel belangrijk zijn voor het eventueel ruilen e.d. van bepaalde vogels. <

Interesse? Wij heten u van harte welkom op een van onze contactdagen en/of clubshow.

Of kijk voor meer informatie op www.vogelspeciaalclub.nl

Gould's violetoorkolibrie – Colibri coruscans

Natuurbroed Gould

De SNGN is een vereniging van gouldamadine liefhebbers die deze vogels kweken volgens natuurbroed, wat inhoudt dat er behoudens gouldamadines geen andere pleegouders zoals b.v. Japanse Meeuwen gebruikt worden. De vereniging bestaat uit circa 700 leden, voornamelijk uit Nederland afkomstig maar het ledenaantal in Duitsland, België en Engeland groeit ook gestaag.

Vogelliefhebbers vanaf de leeftijd van 6 jaar kunnen lid worden van de SNGN. Door lid te willen worden van onze vereniging geeft u aan op verantwoorde wijze gouldamadines te willen kweken. Wij willen u daarbij graag van advies dienen. Met het bezoeken van onze regio- en ledenbijeenkomsten kunt u met ervaren leden kennis maken en van hun ervaringen leren. Wij zullen u graag verwelkomen in onze gelederen.

Organisatie

Nederland is in 8 regio's verdeeld om er voor te zorgen dat de leden voor bijeenkomsten niet te ver hoeven te reizen. Elke regio heeft een eigen bestuur die er voor zorgdraagt dat er per jaar enkele bijeenkomsten worden georganiseerd voor het uitwisselen van ervaringen over de gouldamadines.

Daarnaast wordt per regio een TT (vogeltentoonstelling) gehouden. Deze TT wordt in eigen beheer georganiseerd of is ondergebracht bij een door een vogelvereniging georganiseerde TT. Naast de regionale TT's heeft de SNGN ook een nationale tentoonstelling die jaarlijks in het "Wapen van Elst" te Elst(Gld) wordt gehouden. Dit jaar van 8 t/m 13 oktober 2012. Naar dit evenement wordt door veel leden van de club met spanning uitgekeken. Jaarlijks worden hier tussen de 1.000 tot 1.200 gouldamadines geshowd van diverse kleurslagen. Een uniek gebeuren omdat men nergens zoveel gouldamadines bij elkaar ziet. Naast de showvogels is er ook een grote verkoopklasse. Interessant om een Gouldamadine aan te schaffen. Het is zeker de moeite waard om een kijkje te

nemen op deze tentoonstelling. Door de SNGN is een zeer interessant boek uitgebracht over de gouldamadine. Het boek is zowel voor de beginnende als gevorderde kweker en geeft inzicht in de verzorging en kweek van de gouldamadine.

De Gouldamadine in de Australische natuur

De gouldamadine is een zeer kleurrijk vogeltje, behoort tot de familie van de Estrildidae samen met nog 18 andere Australische vinkachtigen. Bij de gouldamadines komen in de vrije natuur drie verschillende kopkleuren voor: de zwartkop, de roodkop en de oranjekop. De gouldamadine werd in 1833 ontdekt bij Raffles Bay in Australië. De eerste gouldamadines die ontdekt werden waren allen roodkop-

(SNGN)
Amadine Nederland

pen en pas veel later werden op andere plaatsen de zwartkoppen ontdekt en weer later de oranjekop. Het was John Gould die de zwartkop variëteit het eerste beschreef en de gouldiamadine naar zijn vrouw vernoemde. Zo ontstond de naam 'Amadina Gouldiae'. Eind 18e eeuw werden de eerste gouldiamadines naar Europa geëxporteerd en in 1960 werd door de Australische regering een uitvoerverbod afgekondigd. De gouldiamadine is nu een echte cultuurvogel maar jammer genoeg heeft deze vogel het in de vrije natuur niet gemakkelijk door het verdwijnen van grassoorten die voor hen van levensbelang zijn.

De Gouldiamadine in onze avicultuur

De gouldiamadine kan op verschil-

lende manieren worden gehouden en gekweekt. Gouldiamadines zijn sociale en vreedzame vogels die graag elkaars gezelschap opzoeken. Gouldiamadines kunnen dan ook gemakkelijk in een volière of een volière met meerdere soorten vogels worden gehouden.

Als we over binnenhuisvesting gaan praten dan gaan we al gauw denken aan kooien Om gericht met gouldiamadines te kweken worden de koppels in aparte broedkooien onder gebracht. U bent er dan van verzekerd van welke ouders de jongen zijn en hoe hun eigenschappen zijn. Elke methode heeft zijn eigen voor- en nadelen, het is maar waar u de voorkeur aan geeft en wat u wilt bereiken.

Mutanten

De wildkleur Gouldiamadine is licht-

groen, heeft een paarse borst, de keel is diep zwart en de buik en flanken zijn geel. Doordat er al veel met de gouldiamadine wordt gekweekt, zijn er in de loop der tijd ook diverse mutanten ontstaan. Denk hierbij aan o.a. de blauwe, de gele, de cinnamon, de pastel en overgoten vogels. Naast de paarsborsten kennen we de witborst, blauwborst en lilaborst. Mutantenkweek geeft onze hobby een aparte dimensie. Want bij de kweek van mutanten spelen ook zaken als vererving een rol. <

Voor informatie:

e-mail: ledenadministratie@sngn.nl

Website: www.sngn.nl

Tekst: Cees Diepstraten
Foto: Piet Onderdelinden

Nederlandse kleur

de speciaalclub voor kleurkanarielifhebbers van de NBvV

Specialisatie: Zo divers als er mensen zijn, is ook onze vogelhobby in soorten en bij de NKC in kleurvariatie. Het is voor een beginnend kleurkanarielifhebber dan ook bijna niet meer vol te houden om bij te blijven, dit door de vele soorten kleurslagen en verschillende mutaties. Niets ten nadele van elke afdeling, maar enige specialisatie is hierdoor gewenst, al was het alleen maar om na een jaar van inspanning, de teleurstelling over het behaalde resultaat te voorkomen.

Phaeo rood mozaiek

D

n

Canarie speciaalclub

Het valt echt niet mee om bij aanschaf en bij het koppelen van je vogels het altijd goed te doen, zo goed zelfs dat je mag verwachten dat je 'n solide basis hebt gevormd voor een goed resultaat, iets wat elke kleurkanarie -liefhebber zich toewenst.

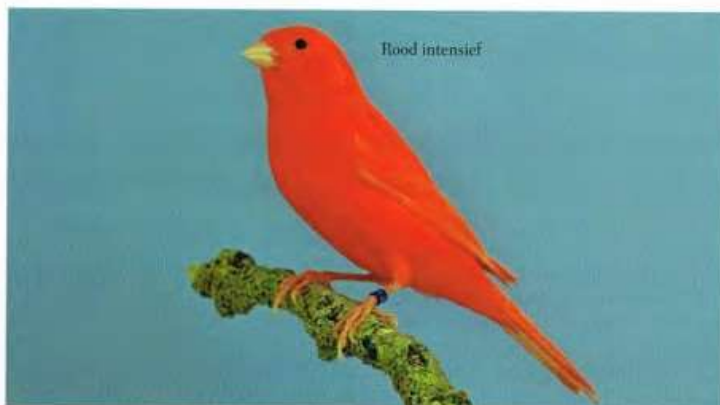
Ondersteuning

Je kunt bijna niet zonder advies en nog meer van een goede begeleiding, bijvoorbeeld als er iets dreigt mis te gaan gedurende het jaar en in het bijzonder gedurende de kweek/fokperiode. Zoveel details spelen een rol, dat ondersteuning eigenlijk onontbeerlijk is. Een beginnend kleurkanarieliefhebber en ook een liefhebber die al jaren vogels houdt kan best wat hulp van collega vogelliefhebbers gebruiken en dat is wat de NKC u wil en kan bieden. Doen we het dan anders dan onze collegae speciaalclubs, afdelingen of doelgroepen? Neen, wij zijn niet zo eigenwijs om een mening te hebben waar te veel verwachtingen mee worden gewekt. Een actieve kleurkanarieliefhebber die net iets meer doet en meer wil weten om zijn hobby positief uit te oefenen, zal zich bij ons prima thuis voelen en dat betekent eigenlijk ook, dat u er dus niet meer alleen voor zal staan.

Advies

U kunt bijeenkomsten/themadagen bezoeken, maar ook per mail, brief of een telefoontje zijn we altijd bereid u te adviseren. Nog beter is natuurlijk dat u door uw lidmaatschap deelgenoot wordt van onze NKC en wij u als liefhebber proberen zo goed als mogelijk te ondersteunen.

Ja, het kan niet anders dan dat u daar iets extra's voor moet doen en dan maakt plaats of tijd eigenlijk niet veel meer uit.

De uitkomst van uw inspanningen gedurende het hele jaar door, zullen worden beloond. Na de kweek/fokperiode in de eerste maanden van het jaar, volgt hopelijk "DE" bekroning in het laatste kwartaal, wanneer u op een van de vogelshows met uw vogels samen met andere kleurkanarieliefhebbers op een sportieve manier uw resultaten laat beoordelen.

Het liefst zien wij u dan terug op onze landelijke NKC- show de "Dutch Open" waar elke kleurkanarieliefhebber welkom is, en waaraan u mee kunt doen. Maar het belangrijkste blijft toch wel dat we proberen, dat u van ons die adviezen krijgt, die u helpen om uw hobby leuk te blijven vinden. Een hobby waaraan U zoveel plezier beleeft en u zeker als de resultaten goed zijn, blijvend mee door wilt gaan.

Wat bieden wij U?

In het volgende beeld laten wij u zien wat van ons verwacht kunt worden: Vier keer per jaar ontvangt u ons blad "Kijk op Kleur". U wordt uitgenodigd voor onze regiobijeenkomsten, op deze

bijeenkomsten worden alle soorten kleurkanaries uitvoerig besproken. Een aantal kleurkanarieliefhebbers / bestuurders zal daar voor u klaar staan om advies te geven over onder andere de negatieve invloeden van bijvoorbeeld bloedluis.

Zij zullen u positief adviseren in uw keuze bij omstandigheden waarin u uw vogels houdt waaronder de ruimte, het biotoop/de omstandigheden, verlichting en natuurlijk de voeding. Allemaal zaken die direct van invloed zijn op het resultaat, dus gezonde jongen en dito mooie vogels, waar u best trots op mag zijn. Bel, mail of schrijf ons en laat weten dat u met ons samen uw hobby zo goed als mogelijk wilt bedrijven. En mogelijk wordt ook uw eindresultaat gelijk als een van de topvogels die we op de prachtige kleurkanarifoto's, welke wij U dankzij onze 'thuisfotograaf', de heer Piet Onderdelinden, kunnen laten zien.

Wij heten u van harte welkom op een van onze bijeenkomsten, of onze shows. U mag als NKC- lid op onze steun rekenen! ☺

Europese Cultuur

De SEC is een speciaalclub, die als voornaamste doelstelling heeft het houden en kweken van Europese Cultuurvogels te bevorderen. Zij doet dit door het verstrekken van informatie aan de leden in de breedste zin van het woord. De diverse werkzaamheden worden uitgevoerd in commissies met een vrij autonome structuur. In alle regio's zijn er gespreksgroepen. Regelmatig worden er avonden of dagen georganiseerd waarbij kwekers van Europese vogels samenkomen om ervaringen uit te wisselen.

Ook worden er deskundigen en succesvolle kwekers uitgenodigd, die aan de hand van voordrachten en diapresentaties bepaalde aspecten van het houden en kweken van Europese vogels nader toelichten. Veel gespreksgroepen organiseren jaarlijks hun eigen regionale show en er zijn "Open Volière Dagen". U vindt contactgegevens van de gespreksgroep in uw regio in het clubblad en op de website van de SEC www.info-sec.nl.

Clubdagen

In het voor- en najaar vinden de clubdagen plaats. Deze bijeenkomsten worden druk door onze leden bezocht. Op de clubdagen worden de leden bijgepraat over allerlei zaken met betrekking tot de vereniging. Hier bieden ook de leden hun overvloedige vogels aan voor de verkoop en kunnen er speciale zaden en andere vogelbenodigdheden gekocht worden. Na de lunch wordt er onder deskundige leiding een inleiding gegeven of een forumdiscussie gehouden over nieuwe ontwikkelingen en kweekmethoden van bepaalde vogelsoorten

Commissie

In de technische commissie hebben leden van de SEC zitting, die hun sporen op het gebied van het kweken van Europese Cultuurvogels hebben

verdiend. Het doel van de technische commissie is o.a. om standardeisen en soortbeschrijvingen voor Europese vogels te ontwikkelen. Zij doet dat niet in isolatie want er wordt ook meegepraat over deze thema's op Europees niveau om ook hier tot harmonisatie te komen. De technische commissie behandelt ook vragen van leden van uiteenlopende aard en adviseert het

SEC bestuur over vogeltechnische zaken.

Show

Elk jaar wordt er een grote landelijke show georganiseerd. Een spannende wedstrijd, die open staat voor alle liefhebbers en kwekers van Europese cultuurvogels, die lid zijn van een bij de COM aangesloten organisatie. De

vogels

show is altijd geënt op een bepaald thema en in een prachtige ambiance kunnen leden zowel als niet leden genieten van de tentoongestelde vogels. Tevens is er een grote verkoopklasse waarbij honderden vogels van eigenaar verwisselen. Dagelijks worden er door deskundigen lezingen verzorgd en vele standhouders tonen hun nieuwste producten. Een team van 75 vrijwilligers

staat klaar om alles op tijd voor elkaar te krijgen.

Blad en site

Het clubblad "De Europese Cultuurvogel" is het visitekaartje van de SEC. Het is een kleurrijk blad, boordevol informatie over de vereniging en het houden en kweken van Europese vogels. Er bestaat voor leden de moge-

lijkheid om gratis hun overtollige vogels te koop aan te bieden of vogels te vragen om hun kweekbestand aan te vullen.

De vereniging heeft een eigen website waar we u van het laatste nieuws in de vereniging op de hoogte houden. De website wordt druk bezocht door leden en niet leden. Vooral van de rubriek "vogelvragen" wordt dankbaar gebruik gemaakt. In deze rubriek beantwoordt de Technische Commissie vragen over uiteenlopende onderwerpen. Ook kunnen de leden gratis een advertentie plaatsen om vogels of attributen te verkopen of te verwerven.

Service

Bij de SEC zijn er brochures en boekjes verkrijgbaar over allerlei onderwerpen. Voor de meeste vogels is er een speciaaluitgave, die het houden en kweken van een bepaalde vogelsoort beschrijft. Aan de totstandkoming van deze boekjes werken kwekers van naam mee. Een prachtige DVD met twee eigen producties, die bij topkwekers is gemaakt mag zeker niet bij de liefhebber ontbreken. Deze artikelen kunt bij via de website bestellen, of aan de stand kopen bij evenementen waar de SEC vertegenwoordigd is. Sinds enkele jaren kunnen leden mest laten onderzoeken van vogels, die met darmproblemen te kampen hebben. Deze service is kosteloos. Op deze manier hoopt de vereniging een bijdrage te leveren aan het gezond houden van het vogelbestand.

Kortom, als u al Europese vogels heeft of overweegt hiermee aan de slag te gaan, dan verwelkomen we u graag als lid van de vereniging. <

Japanse meeuwen e

De JMC, waarvan de afkorting 'Japanse Meeuwen Club' betekent, is een in 1975 door en voor liefhebbers van Japanse Meeuwen opgerichte speciaalclub van de NBvV. De JMC heeft door haar leden te begeleiden, informatie te verschaffen, maar ook door het organiseren van regioavonden en tentoonstellingen een grote bijdrage geleverd aan de kwaliteitsverbetering van de Japanse meeuw.

In 1996 zijn ook de rietvinken, bronzemannen, nonnen en muskaatvinken bij de JMC ondergebracht. Vanaf dat moment is de naam van de speciaalclub officieel: "JMC, speciaalclub voor Japanse meeuwen en overige Lonchura's".

De Japanse Meeuw

De voorouder van de Japanse meeuw komt uit China, namelijk het Spitsstaartbronzemannetje. Deze soort werd al enkele eeuwen geleden in Japan als huisdier gehouden en is daar echt gedomesticeerd. Al snel vonden mutaties plaats en vooral de witte vogels waren in Japan erg populair. De Japanse meeuw, een vogel die als zeer vriendelijk, aantrekkelijk getekend en met uitstekende broedeigenschappen bekend werd. Door dit laatste kenmerk werd de Japanse meeuw vroeger vaak als pleegouder gebruikt. De laatste 30 jaar worden de Japanse Meeuwen vooral gekweekt op kleur, tekening en formaat.

De Japanse meeuw is de ideale vogel voor de beginnende vogelliefhebber. Hij is niet duur, stelt weinig eisen aan verzorging en huisvesting en fokt over het algemeen goed. Een meer ervaren liefhebber vindt zijn uitdagingen in het perfectioneren van de verschillende kleurslagen en daarin is bijna voor elk wat wils! De 'traditionele' zwartbruine, mokkabruine of roodbruine zijn met

de witte en de getekende de meest gefokte kleurslagen. Daarnaast kennen we de grijsserie, pastellen, ino's, bleekvleugels en geparelden. Ook gekuifde en zelfs gefriseerde meeuwen worden tegenwoordig gefokt! Op onze speciale

JMC-kleurenposter staan ze allemaal afgebeeld.

De Lonchura's

De Spitsstaartbronzeman en de inkweek van nonnen en/of rietvinken hebben in

n overige Lonchura's

de jaren -60,- 70 zodanig bijgedragen tot de ontwikkeling van de huidige Japanse Meeuw dat opname van deze vogels in de Speciaal Club een logische voortzetting was van de Japanse Meeuw en zijn Speciaal Club. Naast de Japanse Meeuw als echte cultuurvogel moeten de nonnen en rietvinken gezien worden als echte natuurvogels. De laatste jaren zien we gelukkig dat ook met de nonnen en rietvinken steeds vaker kweekresultaten worden bereikt. Bij deze soorten zijn tot op heden enkele kleurmutaties bekend. De genoemde Lonchura-soorten zijn over het algemeen minder verspreid bij de vogelliefhebbers dan de Japanse meeuwen. Vaak zijn ze bij aanschaf ook wel iets duurder. De leden van de JMC weten elkaar echter meestal wel te vinden, als er vogels gekocht, of vaak ook geruild, moeten worden.

Contactblad

Periodiek ontvangen de leden ons clubblad.

Hierin staan artikelen van en voor beginnende en gevorderde vogelkwekers. Natuurlijk worden alle evenementen in ons blad aangekondigd, tevens vindt U hierin verslagen van de regiobijeenkomsten en tentoonstellingen. Het bestuur houdt de

leden van vele andere zaken op de hoogte. Ook wordt er een paar keer per jaar een kleurenfoto

van een bepaalde soort/kleurslag geplaatst met kweek- en keurtechnische aanwijzingen. De leden kunnen gratis advertenties plaatsen voor aan- en verkoop of ruiling van vogels (Lees: Japanse Meeuwen en Lonchura's). Dat kan trouwens ook op onze Website.

Landelijke TT

Wilt u onze vogels binnenkort in alle variaties in levende lijve aanschouwen, kom dan op zaterdag 29 september naar Leerdam, het clubgebouw van De Vogelvriend, adres Van Gentstraat 23, waar onze landelijke tentoonstelling vanaf ongeveer 13.00 uur zal zijn geopend. <

Australische Pr & Papegaai

**Een stukje geschiedenis:
Deze speciaalclub is
voortgekomen uit de officieel
in 1998 opgerichte Speciaalclub
Natuurbroed Papegaai
Amadine, er is in 2002 besloten
om de term natuurbroed te
laten vervallen uit de naam
van de club, omdat dit veel
potentiële leden zou kunnen
afschrikken. De officiële naam
van de speciaalclub werd toen:
Speciaalclub Papegaai Amadine
Nederland.**

Op de Algemene Ledenvergadering van 2004 gingen er steeds meer stemmen op om ook de Australische Prachtvinken bij onze speciaalclub te betrekken.

Veel leden hebben naast Papegaai Amadines ook een aantal Australische Prachtvinken in hun bezit, voor de meeste Australische soorten bestond er in Nederland nog geen speciaalclub. Daarom hebben wij dat jaar een verzoek ingediend bij het hoofdbestuur van de NBvV en eind 2005 heeft het bestuur van de SPAN toestemming gekregen om de speciaalclub uit te breiden met de Australische Prachtvinken. Vanaf begin dit jaar hebben we de naam "Speciaalclub Australische Prachtvinken & Papegaai Amadines".

Welke soorten?

De soorten die tot de interesse sfeer van de "Speciaalclub Australische Prachtvinken & Papegaai Amadines" behoren zijn:

- 1 Roodsnavel Spitsstaart Amadine
- 2 Geelsnavel Spitsstaart Amadine
- 3 Gordelgrasvink
- 4 Gordelgrasvink zwartstuit
- 5 Masker Amadine
- 6 Witoor Masker Amadine
- 7 Binsen Astrilde
- 8 Diamantvink
- 9 Ceres Amadine
- 10 Bichenow Astrilde witstuit
- 11 Bichenow Astrilde zwartstuit.

- 1 Witbuik Zon Astrilde
- 2 Driekleur Papegaai Amadine
- 3 Roodkop Papegaai Amadine

- 4 Forbes Papegaai Amadine
- 5 Coloria Papegaai Amadine
- 6 Bamboe Papegaai Amadine
- 7 Lombok Papegaai Amadine
- 8 Papoea Papegaai Amadine
- 9 Manilla Papegaai Amadine
- 10 Indische Nonpareil Roodbuik
- 11 Indische Nonpareil Geelbuik
- 12 Kleinschmidt's Papegaai Amadine
- 13 Kortstaart Papegaai Amadine
- 14 Samoa Papegaai Amadine
- 15 Konings Papegaai Amadine
- 16 En alle mutanten en ondersoorten van de bovenstaande soorten.

Doelstelling

De doelstellingen van onze speciaalclub zijn zeer breed te noemen:

- Het bevorderen van de kweek van Australische Prachtvinken en

achtvinken Amadines

Papegai Amadines en hun mutanten op een zo natuurlijk mogelijke wijze. Wij streven naar natuurbroed, maar wij wijzen het gebruik van pleegouders niet af.

- Het uitdragen van de mening en de belangen van onze leden binnen de vogelliefhebberij, dat willen wij bereiken door nauw overleg en samenwerking met andere speciaalclubs, de keurmeestersvereniging en met de NBvV.
- Het bijeenbrengen van alle liefhebbers van Australische Prachtvinken en Papegai Amadines, zodat er een breed gedragen samenwerkingsverband ontstaat, en de individuele leden gemakkelijker met elkaar in contact kunnen komen.
- Het behouden van een brede collectie Australische Prachtvinken en Papegai Amadines voor de liefhebberij in Nederland.
- Samenwerking met andere organisaties.

Wat doen wij

Onze doelstellingen denken wij te kunnen bereiken door het organiseren van evenementen zoals:

- Vergaderingen.
- Clubdagen.
- Het organiseren van een landelijke tentoonstelling, deze wordt gehouden in Soest.
- Het houden van regiotentoonstellingen. Deze worden op dit moment gehouden in Schoorl, Meijl, Almkerk en Beilen.
- Lezingen over de liefhebberij.

En het als extra service richting de leden op te zetten en bevorderen van:

- Uitwisseling van kweekmateriaal door in de toekomst het uitgeven van een gespecificeerde kwekerslijst, waarin staat aangegeven welke leden met een bepaalde soort kweken.
- Samenwerking en uitwisseling van gegevens met zusterorganisaties in binnen en buitenland.

- Een informatieve website www.prachtvinken.nl
- Een forum op internet www.prachtvinkenforum.nl
- En natuurlijk last but not least door het uitgeven van een regelmatig verschijnend clubblad met interessante artikelen over de hobby. Het Clubblad komt op dit moment 4 keer per jaar uit.

Wij zijn op dit moment een speciaalclub die duidelijk in opkomst is, zeker de uitbreiding met de Australische soorten zal veel nieuwe leden aantrekken. En veel mensen kweken op dit moment onze soorten.

Wij willen ons profileren als een speciaalclub die de belangen van haar leden behartigt in de breedste zin van het woord.

Bij ons staat een goed contact met onze leden in een hoog vaandel, daarnaast zijn wij als speciaalclub bereid om voor onze leden te bemiddelen bij het zoeken naar kweekmateriaal. Natuurlijk kunt u ook zelf contact zoeken met andere leden via de kwekerslijst in de toekomst.

Ook bestaat de mogelijkheid voor de leden om gratis of tegen een zeer geringe vergoeding te adverteren in het clubblad.

Op vergaderingen, lezingen en clubdagen zal het bestuur het uitwisselen van vogels bevorderen.

Lid worden?

Aanmelden als lid kan door het opvragen van een inschrijfformulier bij onze ledenadministrateur of secretaris. De contactinformatie vindt u achter in dit blad. <

Vorm- en postuur

Deze club is opgericht op 1 november 1967 met het doel de liefhebbers te specialiseren in het kweken van vorm en postuurkanaries. Anders dan bijvoorbeeld de zang en kleurkanaries onderscheiden de postuurkanaries zich door hun vorm, houding bijzondere bevedering. Kuifdracht, of tekening. Om te achterhalen wat de oorsprong is van bepaalde rassen of waar nu de eerste kweek van postuurkanaries het eerst is begonnen is bijna onmogelijk.

D Aannemelijk is dat in Groot Brittannië de eerste postuurkanaries gesignaleerd zijn. Maar als je dan verder zoekt blijken dit vogels te zijn die door Vlaamse wevers aan het eind van de 16^e eeuw naar Engeland trokken zijn meege-nomen. Het ging hier om evenredig vergrote rassen waarvan men aanneemt dat daar de Yorkshire en de Lancashire uit gekweekt zijn. En als je denkt dat de naam van het ras je op weg kan helpen kom je ook bedrogen uit. Er zijn rassen die de naam hebben die doet vermoeden dat ze uit de streek in overeenstemming met de naamstelling zouden komen. In de meeste gevallen is dat ook wel zo maar om er eens een paar te noemen. De Lizard algemeen aangenomen wordt dat dit een Engels ras is maar de allereerste Lizards zijn in Frankrijk gekweekt waarna de Engelsen dit ras verder ontwikkeld hebben. De Arriciato Gigante Italiano (letterlijk vertaald grote Italiaanse frisé) - de oorsprong van dit ras ligt in Brazilië waar men Parijse Frisé met een rijke kopfrisering kweekte waarbij het formaat zo groot mogelijk moest zijn. Deze vogels zijn door de Italianen geïmporteerd maar werden op de COM

gedrukt op o.a. te rijke kopfrisering. Een groep kwekers heeft toen besloten om zich daar juist in te specialiseren. En zo ontstond er een nieuw ras. Ook de Zuid Hollandse frisé doet vermoeden dat de afstamming in de provincie Zuid Holland is ontstaan. Echter dit ras komt uit België dat in die periode nog een land vormde met Nederland en Zuid Holland heette. Echt duidelijk is dit allemaal niet en feitelijk is het ook niet echt belangrijk, ik kan mij zo voorstellen dat als er een ras is dat je mooi vindt en daardoor kweekt het je eigenlijk een wordt zal wezen waar het oorspronkelijk vandaan komt.

Zes groepen

In Nederland hebben wij zes groepen postuurkanaries.

De frisérassen (Arriciato Gigante Italiano, Parijse frisé, Padovan, Rogetto, Mehringer, Makige, Noord Hollandse frisé, Fiorino, Zwitserse frisé, Zuid Hollandse frisé, Gibber Italicus, Giboso Espanol, en de Melado Tenerfeno).

De houdingrassen (Lancashire, Berner, Rheiñländer, Llarget Espanol, Capitolina, Bayernpfeil, Belgische

Duitse kuif rood schimmel

Belgische buli

speciaalclubs

bult, Colonia, Salentino, Munchener, Scotch Fancy, en de Japan Hoso).

De vormrassen (Raza Espanol, Border, Five Fancy, Norwich en de Irish Fancy).

De gekuifde en ongekuifde rassen (Gloster corona en consort, Crested en Crestbred, Columbus Fancy, Stafford Canary, en de Arlequin Portugais en de Duitse Kuif).

De tekeningrassen (Lizard, Vectis, en London Fancy).

Hoofdgroepen

Dit zijn de hoofdgroepen van de postuurkanarie. Er zijn nog volop ontwikkelingen mogelijk. Zoals beschreven is er een rijk assortiment in vorm kleur en postuur en bijzondere bevedering. Er is een groeiende belangstelling voor de rassen die een mini richting van grotere rassen zijn. Op zich is dat niet zo verwonderlijk want deze minirassen kun je kweken in kleinere broedkooien dan hun grote broers, wat besparing van ruimte oplevert. En helaas is het nu eenmaal zo dat niet iedereen over voldoende ruimte kan beschikken. Verder zijn er ontwikkelingen van rassen die al bestaan maar waar dan een kuif op wordt gekweekt. Op zich is dat prima als de kweker dat mooi vindt en er is belangstelling voor: waarom niet? Maar zou het niet verstandiger zijn om de naam van het oorspronkelijk ras aan te houden en daar de gekuifde vorm aan toe te voegen? Hoe dan ook de groep vorm en postuur is een interessante groep waarin elke kweker een soort van zijn gading kan vinden. En waarbij het te verwachten is dat er nog de nodige rassen zich zullen aandienen en waarbij de bestaande rassen nog volop van in ontwikkeling zijn.

Interesse?

Mocht u interesse hebben of meer willen weten over onze speciaal club kunt u contact opnemen met onze secretaris het adres vindt u op de laatste bladzijde van dit nummer onder het kopje speciaalclubs. <

Speciaalclub Za

Geschiedenis: Toen bijna 500 jaar geleden de eerste kanaries vanaf de Canarische eilanden naar onze streken werden vervoerd gebeurde dat vooral opdat zij de welgestelden met hun gezang zouden plezieren. Naast het houden en fokken van kanaries om hun kleur of vorm zijn er in de loop der eeuwen altijd vogelliefhebbers gebleven die gefascineerd zijn door de kanariezing. Zoals liefhebbers van muziek geëmotioneerd kunnen raken tijdens een mooi concert kunnen kanariefokkers totaal opgaan in de zang van hun vogels.

D Omdat het luisterplezier zo'n centrale plaats inneemt spreekt het voor zich dat de toekomstige zangkanariefokker bij de keuze van het ras dat hij gaat houden kiest voor de kanariezing die hem het meest aanspreekt.

Waterslagers, Harzers en Timbrado's. De zang van de nachtegaal spreekt al eeuwenlang mensen tot de verbeelding. Het bevreemdt dus niet dat in het verre verleden is geprobeerd kanaries als nachtegaalen te laten zingen. De Waterslager is de nachtegaalzanger onder de kanaries. Kenmerkend is zijn afwisselende lied met korte, krachtig gezongen, toongrepen, waarin regelmatig de klank van borrelend water te bespeuren is.

In de loop van de 19e eeuw begonnen mijnwerkers in het Harzgebied zich toe te leggen op het fokken van zangkanaries met een zacht, met gesloten snavel gezongen, lied, waarin de toongrepen lang werden aangehouden en gedomineerd werden door lange rollers. De beschaafde en melancholische voordracht van deze zangkanaries sprak velen erg aan. Tot ver in de 20e eeuw gold bij veel zangkanariekeukers de Harzer als hét zangkanarieras bij uitstek.

Na de introductie van de kanarie in Spanje is op het Iberisch schiereiland

op uitgebreide schaal met kanaries gefokt en zijn regionaal van elkaar verschillende zangvariëteiten ontstaan. Niet eerder dan in de jaren '50 van de vorige eeuw hebben de Spanjaarden algemeen geldende kenmerken van het lied van de Spaanse zangkanarie vastgelegd. Men noemde deze vogel Timbrado Español. In vergelijking tot dat van de Waterslager en de Harzer is in het lied van de Timbrado nog het meest de zang van de wilde kanarie te herkennen.

Aanschaf en broedseizoen

Als men voor een zangkanarieras heeft gekozen is december een geschikt moment om fokmateriaal aan te schaffen. Mits goed verzorgd zullen kanaries zonder al te veel problemen tot voortplanting overgaan. De zangkanarie is een imitator. Vanaf welk moment de jonge vogel zang van soortgenoten opneemt om dat uiteindelijk in zijn eigen lied te verwerken weten we niet precies, maar dat dit al vanaf zeer jonge leeftijd gebeurt staat vast. Het is daarom van het grootste belang dat jonge kanariemannen in de broedruimte het goede voorbeeld van de oudere mannen horen. Het duurt ook niet lang of men ziet de jonge mannetjes de eerste zangpogingen onder-

nemen. Het is een weliswaar nog onafhankelijk frasel, maar in deze periode wordt wel de grondslag gelegd voor het uiteindelijke lied.

Opkooien en zangwedstrijd

n Voor de zangkanariekeuker breekt na de ruitijd een spannende periode aan: Hoe mooi zingen de jonge mannen en zingen ze hun lied zoals de fokker het graag had gewild? Om optimaal te kunnen genieten van de kanariezing, het met anderen kunnen luisteren naar elkaars vogels en het mee kunnen doen aan zangwedstrijden is het noodzakelijk om de jonge mannen op te kooien. Eind oktober/begin november is hiervoor het geschiktste moment. De jonge mannen worden ieder afzonderlijk ondergebracht in zangkooitjes en wel zodanig dat ze elkaar niet kunnen zien. Ongestoord kunnen ze hun lied nu verder perfectioneren. Zittend voor de zangkast kan de zangkanarielifhebber genieten van z'n vogels. Wanneer hij ze afzonderlijk wilt af luisteren kan hij één of meerdere kooitjes uit de kast halen, op elkaar zetten en aldus de beste zangers voor de wedstrijd selecteren. Begin december zullen de meeste jonge mannen op zang zijn en kan het wedstrijdseizoen van start gaan.

ng NZHU

Keurmeester Krien Onderwater tijdens de keuringsdag van de 27e clubkampioenschappen op 28 december 2011

Na de keuring krijgen de vogels even gelegenheid te eten en te drinken

Speciaalclub Zang NZHU

De Speciaalclub Zang NZHU is nog maar kort als speciaalclub actief, maar de vereniging bestaat al sinds 4 april 1985. Doel van de club is om een ontmoetingsplaats te zijn voor zangkanariefokkers en jaarlijks een wedstrijd te organiseren. Sedert december 1985 heeft de vereniging ieder jaar rond Kerstmis haar clubkampioenschappen gehouden. De laatste jaren worden hiervoor ruim 500 zangkanaries ingeschreven.

De speciaalclub beoogt ook de zangkennis van de leden te vergroten. Aan de clubkampioenschappen is daarom een studiedag verbonden, waarop met elkaar naar vogels wordt geluisterd en onder deskundige leiding over het gezongen lied wordt gediscussieerd. Ieder najaar organiseert de vereniging ook enkele bijeenkomsten waarop leden in de gelegenheid worden gesteld om ervaringen uit te wisselen, elkaars vogels te beluisteren en de zang daarvan te becommentariëren. Tenslotte geeft de speciaalclub vier keer per jaar een Contactblad uit.

Slot

Het houden en fokken van zangkanaries is een fascinerende hobby die voortborduurt op een eeuwenoude traditie. Zangkanariefokkers spreken vaak met veel enthousiasme over hun liefhebberij, omdat het contact tussen fokker en vogels zo intensief is en hij helemaal op kan gaan in de zang van zijn vogels. Het houden en fokken van zangkanaries bevat hierdoor elementen die men in andere verschijningsvormen binnen de vogelsport niet of nauwelijks tegenkomt. <

Werkgroep Amer

De Werkgroep Amerikaanse Sijzen (WAS) bestond 6 april 2012 tien jaar. De werkgroep behartigt de belangen van kwekers van Amerikaanse sijzen. Onder de Amerikaanse sijzen vallen 18 soorten en nog eens 25 ondersoorten.

Ze komen verspreid voor in noord, midden en zuid Amerika. De bekendste en meest gekweekte soorten zijn de Kapoetsensijzen, Magellaansijzen, Baardsijzen, Geelbuiksijzen, Dennensijzen, Zwartborstsijzen, Treursijzen, Zwartesijzen, Yarrelsijzen en Mexicosijzen. Hier worden in Nederland en België goede kweek resultaten mee behaald. De 8 overige soorten (Lawrencesijzen, Kordillensijzen, Diksnavelsijzen, Guatamalasijzen, Olijfsijzen, Andessijzen, Haïtitsijzen en de Saffraansijzen) zijn wat minder bekend en komen sporadisch voor.

De bijgaande foto's bevestigen hoe mooi de soorten kunnen zijn.

De doelstelling van de werkgroep is:

- Het bevorderen van de contacten tussen de sijzenliefhebbers onderling.
- Het verspreiden van kennis betreffende de Amerikaanse sijzen.
- Het aanleggen van een databank van alle verschenen artikelen en alle beschikbare sijzen.
- Het bevorderen van het inschrijven van sijzen op tentoonstellingen.

- Het zelfstandig organiseren van een sijzen tentoonstelling/tafelkeuring.
- Het bevorderen van contacten met binnen- en buitenlandse clubs.
- Het toch al niet grote bestand aan sijzen voor de toekomstige liefhebbers veilig stellen.

Activiteiten

Onze doelstelling(en) proberen wij te realiseren door een aantal activiteiten te organiseren: Tweemaal jaarlijks een landelijke contactdag in Soest Naast de gebruikelijke clubtechnische zaken is er ook een lezing die aansluit bij onze hobby. Op deze dag is het voor de leden mogelijk om vogels te ruilen en verkopen. Er is altijd ruimte om je contacten te onderhouden en ervaringen uit te wisselen.

Amerikaanse Sijzen

Foto: Piet Onderdelinden

Het uitgeven van een tijdschrift het Sijzenbulletin vier maal per jaar. Het houden van een jaarlijkse tafelkeuring voor leden, waar de gekweekte vogels worden beoordeeld aan de hand van de standardeisen door keurmeesters van de NBvV. Het uitgeven van informatie m.b.t. Amerikaanse sijzen. Onze eerste uitgave, naast het Sijzenbulletin, waren de standardeisen voor de Amerikaanse sijzen. Een DVD over de soorten Amerikaanse sijzen hebben we samengesteld om onze hobby te kunnen promoten. Er zijn nog steeds kwekers van Amerikaanse sijzen die nog geen lid zijn en die wij willen betrekken bij onze werkgroep. Met deze DVD hebben wij weer een middel in handen om deze kweker te overtuigen dat

het belangrijk is om lid te worden van onze werkgroep. Ook hebben wij een kweekboek uitgegeven om tot een goede registratie van kweekervaringen te komen. Zolang er nog te veel onzuivere soorten en ondersoorten in omloop zijn, is een goede registratie van belang om de soorten zuiver te houden en om te zorgen dat er geen inteeltvogels gekweekt worden. Het beheren van de website is een middel om contact te onderhouden met onze leden. Het forum neemt hier een belangrijke plaats in. Het informatieve gedeelte van de site is ook toegankelijk voor niet leden. Wat dan weer kan dienen als promotie voor de werkgroep. Het informatieve gedeelte heeft betrekking op de soorten Amerikaanse sijzen, hun ondersoorten en de stamboom, maar ook op huisvesting, voeding, planten die we kunnen gebruiken bij het houden van de sijzen, verzorging, zadenmengsel, medische aspecten, heel veel afbeeldingen enz. Het aanwezig zijn met een informatie-stand op belangrijke tentoonstellingen in het land, is ook een middel om onze werkgroep te promoten. Tevens een leuke mogelijkheid voor het onderling contact tussen de leden. Neemt u gerust contact op met een van onze bestuursleden! <

www.werkgroepamerikaansesijzen.com

Parkieten Specia

De PSC is er voor liefhebbers van alle soorten kromsnavels. Er zijn meer dan 800 soorten kromsnavels in een enorme verscheidenheid aan kleuren van eenvoudig groen tot allerlei combinaties van rood, geel, groen of blauw. Qua grootte variëren ze van ongeveer 8 á 9 cm (spechtpapegaaitjes) tot ruim een meter (ara's).

Geen wonder dat er zoveel liefhebbers voor deze groep vogels zijn. Deze groep vogels biedt eigenlijk voor elk wat wils:

- Voor de beginnende liefhebber zijn er soorten die vrij gemakkelijk te houden en te kweken zijn
- Voor de gevorderde kweker is er de uitdaging om met moeilijker soorten te kweken
- Voor een andere groep is er de uitdaging om hun vogels te kweken in topkwaliteit voor de tentoonstelling

- Voor mutatiekwekers ligt er de uitdaging om nieuwe mutaties te ontwikkelen en te combineren met andere mutaties om zo nieuwe kleurslagen te kweken. Kennis van vederstructuur en genetica zijn hierbij onmisbaar, dat is een hobby op zich.

De PSC wil een club zijn, die aantrekkelijk is voor al die groeperingen. Dat is een uitdaging maar we doen ons best. De basis van de PSC, die dit jaar

in de huidige vorm 40 jaar bestaat, wordt gevormd door de regio's. Daar worden avonden voor de leden georganiseerd waar vogels worden besproken, lezingen worden gegeven. Daar worden ook babyshows, ééndaagse wedstrijden en regioshows gehouden. Het landelijk bestuur organiseert jaarlijks een landelijke show, sinds een paar jaar in Soest, en geeft een kleurrijk kwartaalblad, *Psittaci*, uit. De redactie doet zijn best om het aanbod

alclub

aan artikelen zo gevarieerd mogelijk te maken.

Voor verdere informatie over onze club verwijs ik u naar onze website, www.parkietenspeciaalclub.nl.

Kwekersgroepen

In de loop van de jaren is gebleken dat er binnen de PSC behoefte was aan verdergaande specialisatie. We zijn bezig met het oprichten van zog. Specialistische kwekersgroepen (SKG's) voor de verschillende groepen. We hopen daarmee te voorkomen dat alle soorten kromsnavels/ liefhebbers over één kam worden geschoren. De eisen en wensen van grasparkietenliefhebbers blijken bijvoorbeeld wezenlijk te verschillen van die van neophemakwekers. De SKG's krijgen een belangrijke rol bij het opstellen van standardeisen, advisering over vraagprogramma, promotie- en degradatieregeling per groep vogels.

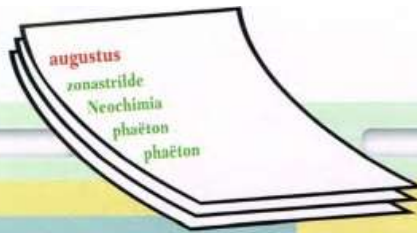
Naast de SKG's bestaan er twee studiegroepen, de Catharinaparkietenstudiegroep en de Neophemastudiegroep. Beiden zijn opgericht na het tot stand komen van de standardeisen van de betreffende parkietensoorten. Toen de standardeisen gereed waren is er een voorlichtingsmiddag georganiseerd en bij die gelegenheden is er het initiatief genomen om de studiegroepen op te richten. Er is voor gekozen om te opereren onder de vlag van de PSC, en dus de NBvV, om versnippering te voorkomen. Beide clubs zijn zeer actief, ze publiceren in bladen als Psittaci, Onze Vogels, etc. Ze hebben ook ieder hun eigen website en een forum op internet: www.neophemastudiegroep.nl en www.catharinaparkietenstudiegroep.nl.

Hobbybeleving

Het kweken van parkieten is een individuele hobby maar ook een hobby met een sociale kant. Een groot deel van het jaar zijn we ieder voor zich bezig om te kweken met de vogels maar een ander deel van het jaar, in het TT-seizoen, zijn we met wedstrijden bezig. Niet iedereen doet mee aan wedstrijden maar de seizoensindeling klopt aardig. Er moet ruimte zijn voor ieders persoonlijke beleving van de hobby. Iedereen heeft zijn eigen doelen en dromen en zoekt zijn eigen weg in de hobby, dat is prima. De PSC wil daaraan binnen haar mogelijkheden een bijdrage leveren. Het verenigingsleven

vormt voor veel leden een belangrijk deel van hun sociale leven. Dat geldt zeker voor mijzelf. De praatjes op de clubavonden maar ook de bezoeken aan kwekers en shows zijn voor mij erg belangrijk. Deze sociale contacten zijn voor veel mensen een belangrijke, eigenlijk onmisbare, drijfveer in de hobby. De "sociale media" als twitter en facebook kunnen dat niet vervangen. Bijna dagelijks ben ik wel actief op facebook omdat je daar veel kennis kunt vergaren en prachtige foto's tegenkomt. Maar er gaat toch niets boven een gezellig kopje koffie bij een medeliefhebber of op een PSC-show. <

zonastrilde 12 cm.
De ringmaat is 2,5 / 2,3 mm.

Karakter

Paarsgewijs en in een grote voliëre zijn het vrij rustige vogels, maar zeker niet sociaal. Een vervelende karaktertrek van zonastrilden is hun onverdraagzaamheid ten opzichte van

andere vogels vooral van soorten die dan ook nog een rood verenkleed hebben. Vaak ligt dit aan een te beperkte ruimte. Brengen we ze onder in een grotere voliëre dan zal spoedig blijken dat ze steeds meer terrein opeisen. Ook tegenover elkaar kunnen ze bijzonder agressief zijn, vooral de mannetjes. Krijgen ze een aparte vlucht ter beschikking, dan kunnen we mogelijk iets gewonnen hebben.

Biotoop, nestbouw en balts

Bij voorkeur bewonen zonastrilden vochtige grasgebieden, rivieroeveren en moerassen. Je kunt niet zeggen dat de mens wordt geschuwd door ze, want in hun noordelijk verspreidingsgebied maken ze hun nesten voornamelijk tegen gebouwen. In Queensland echter, is niet zijn alleen nest gevonden in ananas- en bananenplantages, maar ook in de nabijheid van nederzettingen. Oorspronkelijk bouwden ze hun nesten in hoge grassen, struiken en bomen. Zo'n nest is flesvormig en heeft een ingang opzij. Als nestmateriaal gebruiken ze verschillende gras- wortel- en plantendelen. De broedperiode staat in verband met de regentijd en leven de zonastrilden voornamelijk paarsgewijs. Buiten de broedperiode trekken ze in grote zwermen naar andere streken. Als de vogels in broedconditie gaan verkeren, kun je vaak de man zien met een vrij lange grashalm of veer in de snavel waarbij hij met opzij gehouden staart luid zingend in de ronde springt. Als zijn popje daarvoor geporteerd is,

vliegt zij tot naast hem waarna de man zich ineengedrukt en zich net kleine rukjes voorover buigt, om daarna weer geleidelijk in de normale houding te komen. Vervolgens duikt het popje ineen, buigt zich naar voren en laat haar staart trillen. Het lied van het mannetje is op dat moment zachter en sneller. Op een gegeven moment laat het mannetje de grasstengel of veer vallen, springt op de rug van het popje dat zich verder voorover buigt en voert de paringsdaad uit. Hij houdt zich meestal aan haar nek vast en heft daarbij één vleugel wat omhoog. Na de paring zitten beide vogels nog even naast elkaar, bedanken elkaar als het ware met wederzijdse buigingen waarbij de man dan de van het popje afgewende vleugel omhoog houdt. Hierna gaan ieder weer hun eigen weg.

De voortplanting

Als het nest voltooid is, legt het popje 4-5 eitjes. Ze begint niet meteen met broeden, vaak pas als het laatste eitje gelegd is. Tijdens de broedperiode, welke ongeveer 14 dagen duurt wordt het popje regelmatig door het mannetje afgelost. De vogels broeden erg trouw. Als de jongen uitkomen, zijn ze met witte donsveertjes bedekt. De eerste paar dagen, maar beslist niet langer, worden de jongen door de ouders warm gehouden. Op een leeftijd van 3 weken verlaten de jongen het nest en worden dan nog 2 weken door de ouders gevoerd. Als de jongen op een leeftijd van ongeveer 35 zelfstandig zijn, moeten ze meteen om vechtpartijen te voorkomen, van hun ouders gescheiden worden. Het verenkleed is dan nog vaalbruin van kleur. Bij de eerste rui, die op een leeftijd van 4 maanden begint, zullen ze 4-5 maanden later, het volwassen verenkleed bezitten.

Als voedsel dienen we een prima kwaliteit zaadmengsel voor prachtvinken te geven aangevuld met een rijke variatie aan rijpe en halfrijpe onkruidzaden, trosgierst, eivoer en dierlijk voedsel zoals spinnetjes, kleine insecten, pinky's en buffalowormen.

Nominaat en ondersoorten

Op de foto zien we het mannetje van de nominaatvorm, de zwartbuik zonastrilde. Deze vogels komen van oorsprong uit noordelijk Australië. Er zijn duidelijke verschillen tussen mannetjes en de popjes. Bij de laatste zijn rug en vleugels asgrauw met rode schakeringen. Bovendien zijn de borst en flanken bij de popjes grijs met op de borstzijden wat witte puntjes en zijn buik en onderstaartdekveren meer geelbruin gekleurd. De aanzet van de ondersnavel is vuilwit en de rest van de snavel rood.

De ondersoort *N. p. iredalei* lijkt op de nominaat, maar is minder intensief rood gekleurd, ook zijn de vleugels en rug lichter gekleurd. Deze vogels komen van oorsprong uit het noordelijke en het oostelijke gedeelte van Queensland. Daarnaast hebben we de *N. p. albiventer*, deze vogel heeft op de buikzijde witte in plaats van de zwarte veren, vandaar de naam witbuik zonastrilde. De bovenzijde is licht bruinachtig van kleur en de boven- en ondersnavel zijn aan de wortel witachtig grijs. Deze vogels komen voor in York.

De 3^e ondersoort, *N. p. evangelinae*, welke voorkomt in zuidelijk Nieuw-Guinea, lijkt erg veel op de witbuik alleen is de bovenkop bevedering groenachtig bewaasd terwijl de onderzijde meer geel laat zien. De minimale afmeting van de zwartbuik zonastrilde moet zijn 13 cm en van de witbuik